

# AKT I

## Musik 1: Ouvertyr

*När salongsljuset går ner, börjar musiken svagt och ökar allt mer när RIDÅN går upp*

### SCEN 1

*Barnens sovrum i familjen Darlings hus*

*Det är en mycket trevlig och ombonad barnkammare i sen-viktoriansk stil. Väggarna är täckta av en färgglad tapet och rummet lysas upp av ett varmt ljus från gaslampor. Där finns tre sängar, en byrå, en hundkoja och en spiselkrans över eldstaden, samt annan utsmyckning. En dörr, VÄNSTER FOND, leder till badrummet, ett stort fönster finns i fonden och en dörr till VÄNSTER leder ut till resten av huset.*

*Wendy, 13-14 år, och John, 12, leker kull och fnissar till HÖGER. De har på sig pyjamas.*

*Nana, en stor hund – vanligtvis en St Bernard – tillika barnens barnflicka, kommer in med sjuårige Michael på sin rygg, även han i pyjamas. De är på väg till badrummet*

**Michael** (protesterar) Jag vill inte gå och lägga mig. Jag vill inte, jag vill inte, Nana. Klockan är inte sex än. Bara två minuter till, snälla? En minut till? Kära nån, kära nån. Då tycker jag inte om dig mer, Nana. Jag säger ju att jag inte vill bada, jag vill inte, jag vill inte!

*Fru Darling kommer in. Hon har på sig en aftonklänning och ser mycket vacker ut*

**Fru Darling** Men kära nån, Michael! Vilket väsen du för. Var nu en snäll pojke och gör som Nana ber dig. (hon vänder sig mot Wendy och John) Och ni två, kom nu. Det är dags att gå och lägga sig. Bevare mig väl. Jag önskar att jag inte skulle gå ut i kväll. Det önskar jag verkligen.

*Michael och Nana försvinner in i badrummet*

*Herr Darling sveper in som en tornado. Han har på sig frack men har den vita flugan i handen*

**Herr Darling** Det var det; det var sista droppen! Jag har fått nog! (han sätter sig surt på sängen)

**Wendy** Varför, vad står på, kära far?

**Herr Darling** Står på! Står på! Den här flugan står på! DEN VILL INTE LÅTA SIG KNYTAS! Inte runt min hals i alla fall! Runt sängstolpen, javisst! Tjugo gånger har jag knutit den runt sängstolpen, men runt min hals, nä! Nej bevare mig väl, där vill den inte alls!

*Fru Darling kväver ett skratt*

Jag varnar dig, Mary, om inte den här flugan knyts runt min hals kommer vi inte gå ut på middag ikväll, och om jag inte går ut på middag ikväll, kommer jag aldrig mer att gå till kontoret, och om jag inte går till kontoret igen kommer du och jag att svälta, och våra barn kommer att kastas ut på gatan.

*Alla skrattar åt Herr Darling – han överreagerar igen. Orkestern spelar introduktionen till Musik 2 – "Darlings"*

*Nana kommer in från badrummet med Michael på ryggen*

## Musik 2: Darlings

**Herr Darling** (talar)

Situationen börjar tyckas lite hopplös  
Ja säg vad ska jag ta mig till  
För trots att jag försökt  
så går flugknytandet trögt

och dårskapen ligger näst intill

Min kära, det är något jag kan lova  
Förlåt om jag blir emotionell  
Men om den här inte snart  
är knuten, står det klart  
vi dinerar inte ute i kväll

**Wendy**  
**Fru Darling**  
**Barnen**

Oh Pappa  
Vi är ju Darlings  
allihop en Darling  
Det är namnet på vår familj  
lite konstigt kan man tro  
vi har fått vårt namn att gro

**Wendy**  
**Alla utom**

Bara Darling....  
så klart

**Fru Darling**  
*(till Herr Darling)*

Ja vi är ju Darlings  
minns en riktig Darling  
du behöver inte snacka om det  
om personer mot oss ler blir det glädje som dom ser  
Vi är Darlings så klart

*Orkestern fortsätter att spela*

**Fru Darling** *(talar)* Kära George, du hetsar upp dig: du vet att det inte är bra för din hälsa.  
Lugna nu ner dig.

*Fru Darling fortsätter medan Herr Darling surt vankar av och an i rummet*  
*(talar)*

Försök nu att ta det lilla lugna  
Förvånas inte när du stannar upp  
*(sjunger)* Om du bara tänker på  
att du inte kan förstå  
blir ju berget bara till ett gupp

*(talar)*

Min kära om du låter mig försöka  
ska jag ordna den på ett litet nafs  
du kan bara slappna av  
njut av det som kvällen gav  
Javisst, äta ute är ju det du vill

*Refräng*

**Barnen**  
**Fru Darling**

Oh vi är ju Darlings  
allihop en Darling  
Det är namnet på vår familj  
lite konstigt kan man tro  
vi har fått vårt namn att gro  
**Herr Darling** Bara Darling.... så klart

**Alla**

Ja vi är ju Darlings  
minns en riktig Darling  
du behöver inte snacka om det  
om personer mot oss ler blir det glädje som dom ser  
Vi är Darlings så klart

*Alla sjunger "Oh" i stämmor. Nana ylar nästan med i sången. De repeterar refrängen.*

**Barnen**

Oh, Oh, Oh, Oh  
Vi är ju Darlings

**Fru Darling** allihop en Darling  
Det är namnet på vår familj  
lite konstigt kan man tro  
vi har fått vårt namn att gro

**Michael** Bara Darling.... så klart

**Alla** Ja vi är ju Darlings  
minns en riktig Darling  
du behöver inte snacka om det  
om personer mot oss ler blir det glädje som dom ser  
Vi är Darlings, Darlings, Darlings, Darlings, så klart

*I den sista refrängens entusiasm, kolliderar Herr Darling med Nana och ramlar över henne precis när sista tonen spelas. Han blir omedelbart arg igen. Barnen kiknar av skratt, vilket gör deras far ännu mer rasande*

**Herr Darling** Det var det! Det var sista droppen! Jag har alltid sagt att vi inte borde ha en hund som barnskötare. Hon har hårat ner hela mig.

*Herr Darling börjar borstar av sig själv. Fru Darling hjälper honom. Nana tar Michael på sin rygg och bär honom till hans sang*

**Fru Darling** George, Nana är en skatt.

**Herr Darling** Det råder ingen tvekan om det, men jag har en obehaglig känsla ibland att hon ser på barnen som valpar. Det är hög tid att vi omprövar hela den här situationen.

**Fru Darling** Åh nej, käraste, jag är säker på att hon vet om att de har själar ... och utan Nana skulle det inte finnas någon som beskyddade mina barn.

**Herr Darling** Beskydda ... ? Beskydda? (*stolt*) Du har en make, min kära, som ser till att försörja sin familj väl och som ser till att de inte kommer till skada!

*Wendy och John försvinner in i badrummet*

*Nana ägnar sig åt Michael*

*Fru Darling tar sin make åt sidan*

**Fru Darling** Jag vet, älskling, men jag är lite bekymrad. Jag vet att det låter fånigt... men jag tyckte att jag såg ett ansikte i fönstret tidigare ikväll.

**Herr Darling** Hur skulle du kunnat ha gjort det? Vi befinner oss på tredje våningen!

**Fru Darling** Ja, jag vet, men det var en liten pojkes ansikte; han försökte ta sig in, George, och det är inte första gången jag har sett den pojken heller.

**Herr Darling** Jaså, inte?

**Fru Darling** (*försäkrar sig om att Michael inte hör*) Den första gången var för en vecka sen. Det var på Nanas lediga kväll och jag satt och halvsov här vid brasan när jag plötsligt kände att det drog, som om fönstret var öppet. Jag såg mig omkring och då såg jag den där pojken inne i rummet.

**Herr Darling** Inne i rummet?

**Fru Darling** Jag skrek. Precis då kom Nana tillbaka och hon rusade genast mot honom.

Pojken tog ett språng mot fönstret. Hon drog snabbt igen fönstret, men det var för sent. Han var borta.

**Herr Darling** Jag förstår ... Nå, nästa gång borde du—

**Fru Darling** Vänta. Pojken lyckades undkomma, men hans skugga hann inte fly; fönstret åkte igen och klippte av den snyggt och prydligt.

**Herr Darling** (*tungt*) Mary, Mary. Varför behöll du inte den där skuggan?

**Fru Darling** Det gjorde jag. Jag vek ihop den, George, och här är den.

*Hon tar fram skuggan från byrån. Den är gjord av ett tunt, mörkt nättyg och format som en människa.*

## Musik 2A: Instrumental

**Herr Darling** Får jag se den där. Nåväl, det är ingen jag känner, men han ser ut att vara en usling.

*Fru Darling lägger tillbaka skuggan i lådan*

**Fru Darling** Åh, George älskling, försök vara lite allvarlig. Och senaste tiden, har Wendy, nåväl, hon har berättat historier för mig om en liten pojke som heter ... ähm ... Peter, som ibland sitter vid hennes fotända och spelar för henne.

**Herr Darling** (*flinar*) Och vilken musik han spelar!

**Fru Darling** Hon säger att hon inte är vaken. Hon bara vet att han är där.

**Herr Darling** Drömmar, min älskling. Du har alltid sagt att vår Wendy har livlig fantasi. Bara drömmar.

*Fru Darling suckar*

*Michaels höjda röst hörs. Nana försöker ge honom hans medicin*

**Michael** Nej, ska inte! Jag tänker inte! Vill inte! JAG VILL INTE ha den där hemska smörjan. Ta bort den Nana.

*Wendy och John kommer in från badrummet*

**Fru Darling** Vad är det där, Nana? Åh, så klart, Michael, det är din medicin.

**Michael** (*bestämt*) Tänker inte ta den.

**Fru Darling** Vi får hämta hans choklad, Nana.

*Fru Darling går ut för att hämta choklad till Michael. Nana följer efter*

**Herr Darling** (*ropar efter henne*) Mor, skäm inte bort honom. Kom igen, Michael, var en riktig karl nu. När jag var i din ålder tog jag min medicin utan att knorra. Jag sa, "Tack så mycket, snälla föräldrar, för att ni ger mig medicin som gör mig frisk."

**Wendy** (*uppmuntrar Michael*) Medicinen som du tar ibland, far, är mycket äckligare, eller hur?

**Herr Darling** (*modigt*) Jättemycket äckligare, och jag skulle ta lite nu bara för att föregå med gott exempel, Michael, men tyvärr har jag tappat bort flaskan.

**Wendy** (*hjälpsamt*) Den är inte borta, far. Den är i badrummet. Jag kan hämta den.

*Wendy går till badrummet innan Herr Darling hinner stoppa henne*

**Herr Darling** Wendy, du behöver inte!

*John fnissar*

John, det är till största delen en avskyvärd smörja. Det är sånt där äckligt, klibbigt och sött.

**John** (*flinar*) Det går fort, far.

*Wendy skyndar tillbaka med medicinen i ett glas*

**Wendy** Jag skyndade mig allt jag kunde.

**Herr Darling** Du har varit så snabb, fantastiskt snabb!

*Wendy ger medicinen till sin far*

Michael först.

**Michael** Far först.

**Herr Darling** Jag kommer att må illa, det vet ni eller hur?

**John** Törs du inte, far.

**Herr Darling** Knip igen, John.

**Wendy** Jag trodde du svalde det glatt, far, sägandes, "Tack så mycket, snälla föräldrar—"

**Herr Darling** Det är inte poängen. Poängen är att det är mycket mer i mitt glas än i Michaels sked. Och det är orättvist.

**Michael** (*kallt*) Far, jag väntar.

**Herr Darling** Det går väl an att säga att du väntar; jag väntar också.

**Michael** Far är en feg kruka.

**Herr Darling** Du är också en feg kruka.

**Michael** Jag är inte rädd.

**Herr Darling** Jag är inte heller rädd.

**Michael** Dåså, ta den då.

**Herr Darling** Dåså, ta den du.

**Wendy** Varför tar ni inte den båda samtidigt?

**Herr Darling** Visst, är du redo Michael?

**Wendy** En, två, tre, kör!

*Michael tar sin medicin men Herr Darling gömmer sin bakom sin rygg*

**John** Far har inte tagit sin!

**Michael** (*rasande*) Hah! Det är orättvist! (*han börjar snyfta*)

**Wendy** Åh, far!

**Herr Darling** Vad menar du med "Åh, far"? Sluta upp med att föra sånt liv, Michael, jag tänkte ta min, men jag — det var för sent.

*De tittar alla tvivlande på honom*

Hör nu, allihop; jag kom just på ett lysande skämt. Jag håller min medicin i Nanas skål och så dricker hon den och tror att det är mjölk! Det blir väl skoj!

**Wendy** Nej, far, NEJ!

*Herr Darling tar ingen notis*

*Fru Darling kommer in, tätt följd av Nana. Hon ger Michael en chokladbit*

**Herr Darling** Nana, duktig vovve. Jag har hållt lite mjölk i din skål, Nana.

*Nana viftar på svansen och rusar fram till sin skål HÖGER. Hon börjar lapa, slutar och ser på Herr Darling med en förebrående blick. Hon slutar vifta på svansen och kryper in i sin koja*

**Fru Darling** (*luktar på skålen*) Åh, George, det är ju din medicin.

*Wendy tröstar Nana*

**Herr Darling** Det var ett skämt. Det spelar tydligen ingen roll i det här huset om jag sliter halvt ihjäl mig för att vara rolig.

**Wendy** (*kramar Nana*) Stackars Nana, stackars Nana. Far, Nana gråter.

**Herr Darling** Ja just det! Krama henne! Ingen kramar mig! Bevare mig väl! Jag är bara familjeförsörjare. Varför skulle jag bli kramad, varför, varför, VARFÖR!

**Fru Darling** George, dämpa dig. Tjänstefolket hör.

**Herr Darling** (*argt*) Låt dem höra; låt hela världen höra. Men jag vägrar att låta den där hunden kommendera i min barnkammare en enda minut till. Ut! Ut! Ut!

**Barnen** Far, nej, snälla låt bli!

**Herr Darling** Förgäves, förgäves. Den rätta platsen för hundar är på gården och där ska du bindas upp på momangen.

**Fru Darling** George, George. Kom ihåg vad jag berättade för dig om ansiktet i fönstret. Nana måste stanna här för att vakta mina barn.

**Herr Darling** Jag har bestämt mig och därmed basta! Är det jag eller det förbaskade djuret som är herre i det här huset? Kom nu.

*Han släpar ut Nana från hundkojan och går ut med henne*

*Barnen lägger sig i sängarna under tystnad och Fru Darling skruvar ner gaslamporna. Nanas skall hörs på avstånd*

**John** Hör ni henne; det är för att han binder fast henne på garden. Hon är verkligen jätteolycklig.

**Wendy** Det där är inte Nanas olyckliga skall; det är skallet hon har när hon vädrar fara.

**Fru Darling** Fara! Är du säker på det, Wendy?

**Wendy** Javisst.

### **Musik 3: Instrumental**

*Plötsligt blåser fönstret upp med våldsamt kraft*

*Wendy skriker till. Fru Darling vänder sig förskräckt.*

**John** Är det något utanför?

**Fru Darling** (*tittar ut genom fönstret*) Allt är lugnt och stilla. Åh, så jag önskar att jag inte skulle gå på den där middagen ikväll. (*hon stänger fönstret*)

**Michael** (*trött*) Finns det något som kan skada oss, mor?

**Fru Darling** Nej, min skatt. (*hon kysser sina barn i tur och ordning*) Godnatt, mina små.

*Fru Darling går ut*

*Efter en kort paus, sätter sig Wendy sakta upp*

**Wendy** Michael ... ? John?

*Ingen svarar. De har båda somnat*

*Wendy går upp ur sängen, går fram till fönstret och tar av fönsterhaken. Orkestern spelar introduktionen till musik 4*

### **Musik 4: Peter**

**Wendy**

(*talar*)

Peter, Peter

(*sjunger*)

är du, är du där

(*talar*)

Peter, Peter

(*sjunger*)

någon säj mig när

Peter, Peter är det, är det du

Peter, Peter vad ska, vad ska jag göra nu

*Refräng*

Flyg, flyg i min dröm

så högt, högt ovan skyn

din stjärna den lyser klar, det är ju Peter

Peter, Peter en dag ska du förstå

Jag vet att du kanske går

men tänk om det blir vi, bara vi två

Jag ser dig, jag ser dig

när mamma säger god natt

du är där vid vårt fönster

och lyssnar på allt som vi sagt

Jag hör dig, jag har hört dig

men varför måste det bli så

det känns som om du försvinner

men mitt hjärta det bultar så

*Refräng* Flyg, flyg i min dröm  
så högt, högt ovan skyn  
din stjärna den lyser klar, det är ju Peter  
Peter, Peter en dag ska du förstå  
Jag vet att du kanske går  
men tänk om det blir vi, bara vi två

*Refräng*

*Efter sången glider Wendy in under täcket och somnar*

*En liten ljusstråle — Tingeling — dansar in genom fönstret och ett svagt klingande av klockor hörs. Älvan flyger runt i rummet i full fart och försvinner sedan in i en kanna på spiselkransen*

### **Musik 5: Instrumental**

*Fönstret öppnas och Peter Pan flyger in i rummet*

**Peter** Tingeling. Ting, var är du? Åh, snälla kom ut ur kannan och tala om för mig om du vet var de lade min skugga?

*Ting kommer ut från kannan och klingar*

*Peter kastar sig över byrån och river ut innehållet i jakt på sin skugga. Han hittar skuggan i en av byrålådorna*

### **Musik 5A: Instrumental**

*När han stänger lådan blir Ting kvar inne i den. Han sätter sig ner och försöker sätta fast skuggan men upptäcker att det inte går*

*Peter går in i badrummet och kommer tillbaka med lite tvål*

*Peter försöker "tvåla" fast sin skugga. Det går inte. Han blir arg och börjar gråta. Wendy vaknar, sätter sig upp och tittar på honom.*

**Wendy** Pojke, varför gråter du?

*Peter reser sig upp och bugar lätt, Wendy bugar tillbaka*

**Peter** Vad heter du?

**Wendy** Wendy Moira Angela Darling.

**Peter** Jag heter Peter Pan.

**Wendy** Bara det?

**Peter** Ja.

**Wendy** Det var tråkigt att höra.

**Peter** Det spelar ingen roll.

**Wendy** Var bor du?

**Peter** Andra stjärnan åt höger och sen rakt fram till gryningen!

**Wendy** Vilken konstig adress!

**Peter** Nej, det är det inte.

**Wendy** Men är det vad det står på dina brev?

**Peter** Får inga brev.

**Wendy** Men din mamma får väl brev?

**Peter** Har ingen mamma.

**Wendy** Åh, Peter, det är ju inte så konstigt att du grät.

*Wendy kliver upp ur sängen och går fram till honom. Peter backar bort från henne*

**Peter** Jag grät inte över mammor. Jag grät för att jag inte kan sätta fast min skugga. Föresten så grät jag inte.

**Wendy** Har den trillat av?

**Peter** Ja.

**Wendy** Så hemskt! (*hon plockar upp tvålen*) Och du har försökt få fast den med tvål. (*hon kväver ett skratt*) Peter, den måste sys fast.

**Peter** Vad är sys?

**Wendy** Du är förfärligt okunnig.

**Peter** Nej det är jag inte.

**Wendy** Jag ska sy fast den åt dig. Jag är rädd för att det kommer att göra lite ont.

*Hon hämtar en nål, fingerborg och tråd från sin sykorg ovanpå byrån*

**Peter** Nåväl, jag kommer inte att gråta, för jag är modig och AJ!

*Wendy syr fast skuggan*

*Ljusskifte*

### Musik 6: Instrumental

*En stor skugga syns på väggen. Peter dansar av glädje*

**Wendy** Jag borde nog ha strukit den.

*Peter galer triumferande*

Peter!

*Peter galer igen*

**Peter** (*galande*) Så smart jag är! Åh, vilken begåvning jag är! Wendy, titta, titta!

**Wendy** (*argt*) Nåväl, jag gjorde väl... så klart, ingenting.

**Peter** Du gjorde lite grand. (*han galer igen*)

**Wendy** Lite grand! Ja men då så, om jag inte är till någon användning och du tänker fortsätta göra det där fåniga ljudet, är det lika bra att jag går och lägger mig igen. (*hon hoppar upp i sängen och drar täcket över huvudet*)

**Peter** Wendy, gå inte. Jag galer alltid när jag är belåten med mig själv.

*Wendy rör sig inte*

Wendy ... Wendy, en flicka är till större nytta än tjugo pojkar.

**Wendy** Tycker du verkligen det, Peter?

**Peter** Ja det gör jag.

**Wendy** Bra, jag tycker det är fullständigt fantastiskt att du tycker så, så jag ska kliva upp igen och jag ska ge dig en kyss, om du vill.

**Peter** (*håller förväntansfullt ut sin hand*) Tack så mycket.

**Wendy** Nog vet du väl vad en kyss är?

**Peter** Det kommer jag att göra när du ger mig den.

*Wendy ska precis kyssa Peter när hon kommer på bättre tankar och istället ger hon honom fingerborgsen, som hon använde tidigare när hon sydde fast hans skugga*

**Peter** (*tittar på fingerborgsen*) Så där ja, ska jag ge dig en kyss nu?

**Wendy** Om du vill.

*Peter låter en knapp av ekollon falla ner i hennes hand*

Åh ... Jag ska bära din kyss i en kedja runt min hals.



**Peter** (*rycker på axlarna*) Som du vill.

**Wendy** Peter, hur gammal är du?

**Peter** (*osäker*) Jag vet inte, men jag är ganska ung. Wendy, jag rymde samma dag jag föddes.

**Wendy** Va!

**Peter** Det var för att jag hörde far och mor tala om vad jag skulle bli när jag blev stor. (*han blir upprörd*) Jag vill aldrig bli stor. Jag vill alltid vara en liten pojke och ha roligt. Så jag rymde till Kensington Gardens och levde länge med älvorna där.

**Wendy** Men Peter, tänk på alla underbara saker du inte kommer få uppleva: bilda familj, och göra karriär, bli rik och—

**Peter** Nej, Wendy. Hör här ...

### Musik 7: Vad händer när man blir stor

(*talat*) Vad händer när man växer upp  
Vad händer när man blir stor  
och skuggan inte längre kan sys fast  
och till leken säger man nu stopp

(*sjunger*) Wendy, jag vet att bli stor är ej kul  
fylla tretton var ingen stor hit  
så istället för skolan och plugga till präst  
jag bestämt mig att jag vill va grabb

*Musik repris de fyra första raderna under tiden som ...*

**Wendy** (*talat*) Men Peter, du kan inte vara ett barn hela livet  
Tänk på hur spännande det skulle vara att  
vara en man och en pappa  
skulle du inte vilja bli... gift

**Peter** Nej

**Peter** (*sjunger*) Wendy, jag vet att bli stor blir ej kul  
fylla tretton var ingen stor hit  
så istället för skolan och plugga till präst  
jag bestämt mig att jag vill va grabb

*Sången byter till upp-tempo. Peter hoppar omkring på scen.*

Jag rymde samma dag den dag då jag blev född  
Och tog mig till Kensington Gardens  
Jag tvättar mig inte alls och talar när jag själv vill  
för mig finns det inget förlåt  
Wendy när ska du förstå  
att föräldrar vill klä  
sina barn till fina rara dockor för en dag

Det är fakta det  
och det är mina krav  
Det finns en liten pojke här  
vid namn Peter Pan

*Musikal repris. Peter dansar.*

Wendy när ska du förstå  
föräldrar vill klä  
sina barn till fina rara dockor för en dag

Det är fakta det  
och det är mina krav

**Peter** Det finns en liten pojke här  
**Wendy** Det finns en liten pojke här  
**Båda** Det finns en liten pojke här  
vid namn Peter Pan!

*(talar)* På tal om att leva med älvor, jag undrar vart Tingeling har försvunnit.

**Wendy** Peter! *(Hon griper ivrigt tag i honom)* Menar du verkligen att det finns en älva i det här rummet?

**Peter** Ja, hon är min älva. Vet du, det borde finnas en älva för varje pojke och flicka.

**Wendy** Borde? Finns det inte det då?

**Peter** Nej, du förstår barn vet ju en hel massa idag, och snart nog tror de inte längre på älvor, och varje gång ett barn säger, "Jag tror inte på älvor", är det älva någonstans som faller död ner.

**Wendy** Åh, så hemskt! ... men din älva är här ... med dig?

**Peter** Jo, hon var det alldeles nyss. Du kan inte höra henne, eller?

*De lyssnar båda och hör Tings kvävda klingande*

**Wendy** Det enda ljud jag hör är som klockor som klingar.

**Peter** Bra, det är Ting. Det är älvspråket. Jag tror att jag hör henne också. Wendy, jag tror att jag stängde in henne i den stora kistan!

**Wendy** Den stora kistan? Åh, du menar byrån!

*Peter öppnar en byrålåda. Ting flyger ut och runt i rummet klingande som besatt*

**Peter** Jaså, säger du det, Tingeling, du borde inte säga såna saker.

*Ting klingar*

Det är klart att jag ber om ursäkt, men hur skulle jag kunna veta att du var därinne?

*Ting klingar*

Och du är också en dum åsna.

**Wendy** Åh, Peter, om hon bara kunde stå still så att jag kan se henne.

**Peter** De står nästan aldrig stilla.

*Ting försvinner in i badrummet*

**Wendy** *(sitter på sängen)* Peter, var bor du nu?

**Peter** Med de Borttappade Pojkarna.

**Wendy** Vilka är de?

**Peter** Det är de barn som trillar ut ur vagnen när barnsköterskan tittar åt andra hållet. Om ingen frågar efter dom inom sju dagar skickas dom långt bort till Landet Ingenstans. *(stolt)* Jag är deras ledare.

**Wendy** Så roligt det verkar!

**Peter** Ja, men vi är ganska ensamma. Vi har ingen mamma.

**Wendy** Finns det inga flickor bland barnen?

**Peter** *(slugt)* Ånej; du vet tjejer är för smarta för att trilla ur vagnen.

**Wendy** Men det är ju helt underbart sättet du pratar om flickor på. Du får ge mig en kyss om du vill.

**Peter** Jo, jag trodde nog att du ville ha tillbaka den här. *(han räcker fram fingerborgen till Wendy)*

**Wendy** Oj kära hjärtanes, jag menade inte en kyss, jag menar en fingerborg.

**Peter** Vad är det?

**Wendy** Det är det här. *(hon kysser Peter)*

**Peter** Häftigt! Ska jag ge dig en fingerborg nu?

*Ting kommer in från badrummet och dansar bort mot Wendy*

*Innan Peter ens kan närma sig Wendy, skriker hon till*

**Peter** Vad är det?

**Wendy** Det kändes precis som om någon drog mig i håret!

**Peter** Det måste ha varit Ting. Hon har aldrig varit så elak förut.

*Ting klingar*

**Wendy** Vad säger hon?

**Peter** Hon säger att hon tänker göra så varje gång jag ger dig en fingerborg.

**Wendy** Men varför då?

**Peter** Varför, Ting?

*Ting klingar*

**Peter** Hon säger, "Din dumma åsna."

**Wendy** Hon är väldigt oförskämd och därför tänker jag strunta i henne. Kom, Peter, vi kan sitta här borta.

**Peter** Om du vill.

*De sätter sig ned*

**Wendy** Peter, varför kommer du så ofta till vårt barnkammarfönster? Jag har alltid på något vis vetat att du är där.

**Peter** För att höra sagorna er mamma berättar för er. Ingen av oss kan några sagor.

**Wendy** Men så fruktansvärt!

**Peter** Wendy, härom kvällen berättade er mamma en underbar saga.

**Wendy** Vilken saga var det?

**Peter** Om prinsen och så kunde han inte hitta tjejen med glasskon.

**Wendy** Peter! Det var Askungen och han hittade henne och de levde lyckliga i alla sina dagar.

**Peter** Hurra! *(han går till fönstret)*

**Wendy** *(oroad)* Vart ska du gå?

**Peter** För att berätta för de Borttappade Pojkarna.

**Wendy** Åh, gå inte, Peter; jag kan massor av sagor. Hör du, tänk bara på alla sagor jag skulle kunna berätta för pojkarna!

**Peter** *(blir omedelbart entusiastisk)* Javisst! Wendy, snälla kom med mig och berätta för de andra pojkarna.

**Wendy** Kära nån, det kan jag inte. Tänk på mor. Dessutom kan jag ju inte flyga.

**Peter** Jag kan lära dig!

**Wendy** Vaddå!

**Peter** Jag lär dig att flyga.

**Wendy** *(klappar händerna)* Tänk så underbart att få flyga!

**Peter** Jag kan lära dig att flyga på vindens rygg och sen kan vi ge oss av!